

UZASADNIENIE

Powód Bank (...) S.A. z siedzibą w G. domagał się zasądzenia od pozwanego P. Z. kwoty 164.498,27 zł z umownymi odsetkami według zmiennej stopy procentowej stanowiącej czterokrotność wysokości stopy kredytu lombardowego NBP, lecz nie wyższymi niż odsetki maksymalne za opóźnienie od dnia 07 czerwca 2017 roku do dnia zapłaty i kosztami procesu. W uzasadnieniu pozwu wskazał, iż pozwany w dniu 27 marca 2015 r. zawarł z powodem umowę kredytu o numerze (...), z której pozwany się nie wywiązał. Na dochodzoną kwotę, według powoda, składa się: niespłacony kredyt w kwocie 159.292,- zł, umowne odsetki kapitałowe - 1.687,25 zł, odsetki za zwłokę naliczane stosownie do § 7 ust. 2 umowy za okres od dnia 29 grudnia 2015 r. do dnia 21 sierpnia 2016 r. - 3.429,02 oraz opłaty - 90,- zł.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 12 grudnia 2016 roku Sąd Rejonowy Lublin Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny w całości zadośćuczynił żądaniu pozwu.

Pozwany P. Z. w przepisany terminie wniósł sprzeciw, gdzie zarzucał powodowi brak podjęcia próby polubownego zakończenia sporu. Podnosił, iż wielokrotnie zwracał się do banku z prośbą o zmianę terminu i sposobu spłaty zadłużenia, jednak jego wnioski pozostały bez odzewu. Ponadto wskazywał, że nadal wyraża chęć ratalnej spłaty zaciągniętego kredytu, jednak potrzebuje wydłużenia okresu spłaty na okres 18-24 miesięcy, ewentualnie zawieszenia spłaty na taki okres i obniżenia wysokości rat kredytu. Końcowo wskazywał, że kwota podana jest zawyżona w stosunku do jego rzeczywistego zadłużenia.

Postanowieniem z dnia 12 lipca 2017 roku Sąd Rejonowy Lublin- Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny z uwagi na skuteczne wniesienie sprzeciwu przekazał niniejszą sprawę wg. właściwości do tutejszego Sądu.

Pismem z dnia 18 października 2017 roku w miejsce dotychczasowego powoda Bank (...) S.A. w G. wstąpił (...) Bank S.A. z siedzibą w W. wskazując, że w dniu 04 listopada 2016 r. doszło do jego połączenia z wydzieloną częścią Banku (...) S.A. w G..

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 27 marca 2015 roku pozwany P. Z. zawarł z Bankiem (...) S.A. w G. umowę kredytu gotówkowego numer (...) na cele konsumpcyjne na kwotę 160.000,- zł kapitału i na kwotę 12.640,- zł na opłacenie prowizji na okres od dnia 27 marca 2015 r. do dnia 29 marca 2029 r. Pozwany zobowiązał się spłacić ww. kwotę wraz z odsetkami według stałej stopy procentowej 9,80 % w stosunku rocznym, w 108 miesięcznych w wysokości po 2.427,31 zł płatnych do dnia 29-go każdego miesiąca i w kwocie 2.428,05 zł ostatnia z rat poczynając od dnia 29 kwietnia 2015 r. W § 7 ust. 1 i 2 ww. umowy strony ustaliły, że niespłacona w terminie kwota kredytu od dnia następnego jest traktowana jako zadłużenie przeterminowane i od zadłużenia przeterminowanego Bank nalicza i pobiera odsetki karne według zmiennej stopy procentowej w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP. Ponadto w § 7 ust. 6 umowy strony ustaliły, iż wskutek braku płatności należności w terminie Bank jest uprawniony do wypowiedzenia umowy i wszczęcia postępowania egzekucyjnego. W § 8 ust. 1 umowy wskazano też, że Bank może wypowiedzieć umowę kredytu w przypadku niedotrzymania przez kredytobiorcę warunków udzielenia kredytu lub utraty zdolności kredytowej, przy czym termin wypowiedzenia wynosi 30 dni i Bank zawiadamia kredytobiorcę o wypowiedzeniu umowy w formie pisemnej listem poleconym. W § 8 ust. 5 przedmiotowej umowy strony ustaliły, że w przypadku wypowiedzenia umowy kredytobiorca jest zobowiązany do spłaty całości zadłużenia z należnymi odsetkami i prowizjami do ostatniego dnia okresu wypowiedzenia liczonego od dnia doręczenia wypowiedzenia (umowa - k. 49-53).

Przez pierwsze miesiące po udzieleniu kredytu pozwany spłacał go regularnie. Później, gdy zaczęło mu brakować pieniędzy na regulowanie całych rat, w grudniu 2015 r. pozwany napisał do Banku (...) SA w G. wniosek o aneksowanie umowy lub restrukturyzację zadłużenia, który to wniosek został odrzucony z uwagi na krótszy niż 9 miesięcy okres realizowania umowy. Pozwany ponawiał powyższe wnioski, w maju 2016 r. pozwany wniósł też o zawarcie ugody i udzielenie karencji w spłacie kredytu poprzez umożliwienie mu spłacania samych odsetek przez okres 18 miesięcy

począwszy od sierpnia 2016 r. W czerwcu 2016 r. pozwany dokonał wpłaty kwoty 10.000,- zł na poczet zadłużenia. Nie doszło jednak do zawarcia umowy restrukturyzacyjnej (wnioski z dowodami nadania – k. 75-77, 91-92, 93-94, zeznania świadka E. Z. złożone na rozprawie dnia 27 listopada 2017 roku – k. 70-71). Pismem z dnia 28 kwietnia 2016 r. Bank (...) wypowiedział pozwanemu umowę kredytową doręczając wypowiedzenie i z upływem okresu wypowiedzenia, tj. z dniem 07 czerwca 2016 r. postawił zobowiązanie w stan wymagalności (okoliczność niekwestionowana wynikająca z pisma z dnia 07 grudnia 2017 r. – k 98).

Dnia 21 sierpnia 2016 r. została wystawiony wyciąg z ksiąg rachunkowych powodowego Banku oznaczony numerem (...) wskazujący, że figuruje w nich wymagalne zadłużenie P. Z. z tytułu umowy kredytu z dnia 27 marca 2015 r., w tym: niespłacony kredyt w kwocie 159.292,- zł, umowne odsetki - 1.687,25 zł, odsetki od zobowiązania przeterminowanego w kwocie 3.429,02 oraz opłaty umowne - 90,- zł, a od dnia 21 sierpnia 2016 r. naliczane są odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty 164.498,27 zł (wyciąg z jego ksiąg rachunkowych – k. 54).

Pozwany P. Z. jest właścicielem nieruchomości położonej w Ż. o łącznej powierzchni ponad 22 ha, na której wraz z żoną – pozwaną E. Z. prowadzi gospodarstwo rolne. Główne źródło utrzymania pozwanego stanowią dochody z hodowli tuczników w ramach umów kontraktacyjnych (ok. 19.500 zł miesięcznie powiększone o premię 15.000-18.000 zł wypłacaną co 4-5 miesięcy po sprzedaży zwierząt) oraz w okresie żniw dochody ze sprzedaży zboża (do 60.000,- zł rocznie). Pozwany ma na utrzymaniu troje dzieci w wieku 5-13 lat. Uzyskany kredyt pozwany przeznaczył na rozbudowę chlewni. Pozwany wraz z żoną posiadają kredyty preferencyjne wraz z dopłatami z Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa udzielone przez Bank (...) na kwotę ok. 1.000.000 zł i przez Bank Spółdzielczy na kwotę ok. 400.000,- zł spłacane ratami kwartalnymi i półrocznymi, tj. ok. 70.000,- zł rocznie na rzecz (...) i ok. 35.000,- zł rocznie na rzecz Banku Spółdzielczego. Mają też kilka kredytów komercyjnych na łączną kwotę ok. 1.000.000,- zł (zeznania świadka E. Z. złożone na rozprawie dnia 27 listopada 2017 roku – k. 70-71, wyjaśnienia pozwanego złożone na rozprawie w dniu 14 grudnia 2017 r. – k. 102-102v.).

W dniu 04 listopada 2016 r. doszło do połączenia (...) Bank S.A. z siedzibą w W. z wydzieloną częścią Banku (...) S.A. z siedzibą w G.. Zgodnie z planem podziału (...) Bank S.A. z siedzibą w W., jako bank przejmujący, przejął całość praw i obowiązków banku dzielonego Banku (...) S.A. w G. z wyjątkiem praw i obowiązków związanych z działalnością hipoteczną, i wstąpił w prawa i obowiązki Banku (...) S.A. w sprawach, sporach i postępowaniach, w których stroną jest Bank (...) S.A., w tym w sprawach zainicjowanych poprzez wniesienie pozwu dotyczących wierzytelności (...) SA wynikających z umów przypadających bankowi przejmującemu (plan podziału z wyciągiem z załącznika – k. 46-47, 48, odpis z KRS – k. 55-63).

Prawomocnym wyrokiem z dnia 27 kwietnia 2017 r. sygn. akt I. C 91/17 Sąd Okręgowy w Suwałkach zasądził od pozwanych P. Z. i E. Z. solidarnie na rzecz powoda (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej w W. łączną kwotę 313.778,32 zł, którą rozłożył na raty, pierwsza, druga, trzecia i czwarta rata w kwotach po 2.000,- zł, piąta rata w kwocie 5.778,32 zł i pozostałych 75 rat w kwotach po 4.000,- zł płatne do dnia 10-go każdego z następujących po sobie miesięcy począwszy od maja 2017 r. z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP, lecz nie wyższymi niż maksymalne odsetki ustawowe za opóźnienie na wypadek uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat do dnia zapłaty oddalając powództwo o zasądzenie odsetek umownych w pozostałym zakresie oraz orzekł o kosztach procesu (wyrok w aktach sprawy sygn. I. C 91/17). Pozwani nie spłacają powyższych rat w całości (zeznania świadka E. Z. złożone na rozprawie dnia 27 listopada 2017 roku – k. 70-71.).

Prawomocnym wyrokiem z dnia 06 września 2017 r. sygn. akt I. C 507/17 Sąd Okręgowy w Suwałkach zasądził od pozwanych E. Z. i P. Z. solidarnie na rzecz powoda Banku (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 94.215,13 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP rocznie, nie wyższej od wysokości odsetek maksymalnych począwszy od dnia 1 marca 2017 roku do dnia zapłaty, a także kwotę odsetek umownych - 3.274,91 zł i kwotę odsetek ustawowych -1.359,32 zł i koszty procesu (wyrok w aktach sprawy sygn. I. C 507/17).

Ponadto wyrokiem z dnia 07 listopada 2017 r. sygn. akt I C 536/17 Sąd Okręgowy w Suwałkach zasądził od pozwanych P. Z. i E. Z. solidarnie na rzecz powoda (...) Bank S.A. z siedzibą w W. kwotę 205.268,03 zł wraz z umownymi odsetkami

liczonymi od kwoty 196.758,66 zł w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP, lecz nie wyższymi niż odsetki maksymalne za opóźnienie, od dnia 21 września 2016 r. do dnia zapłaty, umarzył postępowanie w zakresie kwoty 5.100,- zł i zasądził od pozwanych solidarnie na rzecz powoda kwotę 10.519,- zł tytułem zwrotu kosztów procesu (wyrok w aktach sprawy sygn. I. C 536/17).

Sąd zważył, co następuje:

Poczynione powyżej ustalenia faktyczne oparte na wiarygodnych, zdaniem Sądu, dowodach w postaci dokumentów, których żadna ze stron nie kwestionowała, pozwoliły na przyjęcie, że pozwanego i poprzednika prawnego powoda wiązała umowa kredytu gotówkowego. Zgodnie z art. 69 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (tekst jedn. Dz. U. z 2016 r., poz. 1988), przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Powyższy przepis wraz z przytoczonymi powyżej postanowieniami zawartej przez strony umowy kredytu gotówkowego numer (...) z dnia 27 marca 2015 r. stanowił podstawę dochodzenia przez powoda zwrotu niespłaconego kapitału w kwocie 159.292,- zł, umownych odsetek kapitałowych - 1.687,25 zł, odsetek za zwłokę naliczane stosownie do § 7 ust. 2 umowy od kwot przeterminowanego zadłużenia - 3.429,02 oraz opłat bankowych - 90,- zł. W ocenie Sądu, umowa kredytu zawarta przez pozwanego z poprzednikiem prawnym powoda była umową ważną, skuteczną i odpowiadającą unormowaniom powyższego przepisu oraz obowiązującym na datę zawarcia przedmiotowej umowy (27 marca 2015 r.) przepisom ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (Dz. U. Nr 126, poz. 715 ze zm.). Roszczenie powoda w zakresie odsetek za opóźnienie ponadto opierało się na art. 481 § 1 k.c. Zgodnie z tym przepisem, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia. W niniejszej sprawie stopa odsetek od kapitału i odsetek za opóźnienie od zadłużenia przeterminowanego była z góry oznaczona w umowie i wynosiła odpowiednio 9,80 % w skali roku oraz czterokrotność stopy lombardowej NBP. W pozwie z dnia 22 sierpnia 2016 r. dokonano kapitalizacji odsetek za okres od dnia 29 grudnia 2015 r. do dnia 21 sierpnia 2016 r. na powyżej wskazane kwoty.

Pozwany zatem, w świetle postanowień umowy z dnia 27 marca 2015 r., był zobowiązany do spłaty zaciągniętego kredytu w 108 miesięcznych ratach płatnych do dnia 29-go każdego miesiąca poczynając od 29 kwietnia 2015 r. zasadniczo w kwotach po 2.427,31 zł. Nie ulega wątpliwości, czego zresztą pozwany nie kwestionował, że nie wywiązał się z powyższego zobowiązania, spłacał jedynie raty częściowo w miarę posiadanych środków i doprowadził w ten sposób do powstania zaległości w spłacie części wymagalnego kapitału i odsetek. Powyższe skutkowało wypowiedzeniem mu umowy przez kredytodawcę. W § 7 ust. 6 i § 8 umowy kredytu ustalono, że bankowi przysługuje prawo wypowiedzenia umowy z zachowaniem 30-dniowego terminu wypowiedzenia m.in.: w przypadku braku płatności należności w terminie. Niewątpliwie na dzień wypowiedzenia umowy, tj. na dzień 28 kwietnia 2016 r. istniało wymagalne zadłużenie pozwanego w kwocie przekraczającej 10.000,- zł, gdyż niekwestionowanym było, że w czerwcu 2016 r. pozwany uiścił Bankowi (...) taką kwotę na poczet spłaty zadłużenia, lecz nie wyrównał go w całości. Powyższa spłata nastąpiła już po upływie okresu wypowiedzenia, który zgodnie z niezakwestionowanymi twierdzeniami powoda upłynął do dnia 07 czerwca 2016 roku. Zgodnie z § 8 ust. 5 umowy kredytu wypowiedzenie umowy skutkowało wymagalnością całości zadłużenia z należnymi odsetkami i prowizjami. Niewątpliwie więc wymagalny był kapitał oraz na podstawie § 7 ust. 2 przedmiotowej umowy kredytu – odsetki. W ww. § umowy ustalono bowiem, że niespłacona w terminie kwota kredytu od dnia następnego jest traktowana jako zadłużenie przeterminowane i od zadłużenia przeterminowanego Bank nalicza i pobiera odsetki karne według zmiennej stopy procentowej w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP. Prawidłowo więc odsetki wg. stopy oprocentowania zadłużenia przeterminowanego zostały naliczone poszczególnych rat od dnia następującego po terminie ich płatności wynikającym z umowy, skoro pozwany nie dokonał płatności należnych rat w wyznaczonym terminie.

Powód dowiódł wysokości dochodzonego roszczenia przedkładając przedmiotową umowę kredytową i wyciąg z ksiąg bankowych. Pozwany nie kwestionował złożonych dokumentów i nie złożył też żadnych potwierdzeń zapłaty, które mogłyby dowodzić, że powodowy Bank zawyżył dochodzone należności. Pozwany podnosił jedynie, iż wielokrotnie

kierował do Banku (...) pisma z prośbą o ugodowe rozwiązanie sporu, poprzez zawieszenie spłaty kapitału lub umożliwienie spłaty zadłużenia w ratach w dłuższym okresie i niższej wysokości. Także w toku procesu, na rozprawie w dniu 14 grudnia 2017 r. pozwany domagał się rozłożenia należności na raty nie większe niż 1.500,- zł na minimum 10 lat (k. 102).

Zgodnie z treścią art. 320 k.p.c., w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć zasądzone świadczenie na raty. Przepis ten normuje szczególną regułę dotyczącą przedmiotu orzekania, dającą sądowi możliwość uwzględnienia także interesów pozwanego w zakresie czasu wykonania wyroku i interesu powoda przez uniknięcie konieczności wszczynania, niekiedy bezskutecznej, egzekucji. Rozłożenie na raty świadczenia pieniężnego zależy od zaistnienia szczególnie uzasadnionego wypadku po stronie dłużnika. Wypadek ten zachodzi, gdy ze względu na stan majątkowy, rodzinny czy zdrowotny spełnienie przez niego świadczenia w sposób jednorazowy w pełnej wysokości i od razu byłoby niemożliwe lub nadmiernie utrudnione.

W ocenie Sądu, mając na względzie całokształt okoliczności niniejszej sprawy, nie sposób było zgodzić się ze stanowiskiem pozwanego, iż rozłożenie świadczenia na raty jest uzasadnione. Pozwany posiada liczne zobowiązania finansowe wobec różnych banków i nie jest w stanie ich obsługiwać terminowo ani w pełnej zaciągniętej wysokości. Jak wskazała słuchana w charakterze świadka żona pozwanego E. Z., pomimo umożliwienia spłaty zadłużenia na rzecz innego banku w formie rat wyrokiem uwzględniającym żądanie rozłożenia na raty, z rat tych pozwany się nie wywiązuje (cyt.: „W sprawach z powództwa (...) zostały rozłożone na raty, te raty są spłacane nie w całości jeszcze”). Powyższe, zdaniem Sądu nakazuje przyjąć, iż rozłożenie zasądanego w niniejszej sprawie świadczenia na raty nie gwarantuje jego realnej spłaty. Ocena taka wynika też z faktu, że wobec pozwanego, choć na rozprawie temu zaprzeczał, lecz co było Sądowni wiadome z urzędu z racji rozpoznania innych spraw z udziałem pozwanego (na co zwrócono mu uwagę w trybie art. 228 § 2 k.p.c.) zapadło już kilka wyroków, z mocy których jest on zobowiązany do jednorazowej spłaty świadczeń w znacznej wysokości na rzecz innych wierzycieli. Ponadto proponowana przez pozwanego wysokość rat, przy uwzględnieniu umówionych odsetek, wydłużyłaby okres spłaty dochodzonej należności na kilkadziesiąt lat, co normowałoby stosunek zobowiązaniowy stron w sposób rażąco odbiegający od pierwotnej umowy naruszając prawa wierzyciela.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd uwzględnił powództwo w całości zasądzając kwotę 164.498,27 zł z żądanymi odsetkami umownymi od dnia wniesienia pozwu, tj. od 22 sierpnia 2016 r. do dnia zapłaty (pkt. I wyroku).

O poniesionych zaś przez powoda kosztach procesu (w tym opłata od pozwu w kwocie 8.225,- zł i koszty zastępstwa procesowego z opłatą skarbową od pełnomocnictwa - 5.417,- zł) orzeczono na zasadzie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r., poz. 1804 z późn. zm.) uwzględniając wynik sprawy.

SSO Małgorzata Szostak-Szydłowska